

hodí-li se jim sepisování listin a projednávání pozůstalostí při více zúčastněných stranách různých zájmů vůbec.

V tom ohledu má být směrodatným daný zákon a jeho správný výklad.

Jelikož advokátní řád zavedený zákonem ze dne 6. července 1868 č. 96 ř. z. není ani praktickým právníkům jako jsou advokáti sami, notáři a soudcové dostatečně běžný, ba mnozí z nich ho ani nemají ve své knihovně, budtěž sem uvedena jeho dotyčná ustanovení, která zní doslovně takto:

»§ 8. Zastupovací právo advokátovo vztahuje se na všechny soudy a úřady a obsahuje zmocnění ku zastupování stran z povolání ve všech soudních a mimosoudních, ve všech veřejných a soukromých záležitostech.

§ 9. Advokát jest povinen, převzatá zastoupení dle zákona věsti a práva své strany pro ztážděmu s horlivostí, věrností a svědomitostí zastupovati.

§ 10. Advokát není povinen, zastoupení té které strany převzít a může totéž bez udání důvodů odmítnouti; než ale jest povinen, zastoupení nebo také jen udělení rady odmítnouti, když stranu druhou v téže nebo s tím souvislé věci zastupoval.

Rovněž nesmí oběma stranám v témže právním sporu sloužiti nebo radu uděleti.

§ 20. S vykonáváním advokacie jest nespojitelné

b) vykonávání notářství.«

§ 2. zákona ze dne 1. dubna 1872 č. 40 ř. z. o kárných stanovách pro advokáty zní:

»Advokát, který povinností svého povolání poruší atd. podléhá kárnému řízení příslušné rady kárné.«

Jest jasno, že druhá část první věty § 10. vztahuje se na veškeré právní záležitosti, tedy i mimosporné, trestní, finanční, politické atd. a že se k tomu se stejnou vahou připojuje druhá věta téhož § 10 slovy: »Rovněž nesmí oběma stranám v témže právním sporu sloužiti nebo radu uděleti.«

Jest obecně známo, že při sepisování listin o smlouvách zpravidla a při projednávání pozůstalostních většinou jsou účastníci různých i protichůdných zájmů tak, že při takových sepisech a projednáváních jest advokát povinen odepřít i druhým stranám své zastoupení, svou radu a svou službu.

Nač tedy mají mít o tom advokáti svůj zvláštní tak zvaný autonomní čili samosprávný tarif, který si právě v tomto pochybném ohledu dali sami, když v jejich legálním čili zákonem určeném není o tom, správně řečeno, žádné zmínky.

Z toho všeho jde najevo, že advokáti nemají se ke službám pro ty druhé strany zájmové v téže záležitosti propůjčovati a že zájmoví účastníci třeba z kruhů obchodnických a peněžnických, mající jako občané tohoto státu znáti jeho zákony, nemají své advokáty se žádáním o takové služby zároveň též pro ty druhé zájmové strany v téže záležitosti obtěžovati.

Naproti tomu notáři — při svém dle § 40 notář. ř. a § 28 c. ř. s. omezeném zastupovacím právu ve věcech sporných — mohou a mají ve všech jakýchkoli záležitostech mimosporných dle § 1, 5, 52 atd. notář. řádu z 25. července 1871 č. 75 ř. z. mezi účastníky různých zájmů věsti nestranné řízení a účastníky při tom poučovati na způsob soudců, nikoli jim raditi a je zastupovati na způsob advokátů.

Vykonávání advokacie čili služba advokátská jsou nespojitelné s vykonáváním notářství čili služby notářské, neboť služby ty jsou a musejí býti rozlišné již dle předpisů příslušných řádů.

Budou-li venkoncem v těchto glosách uvedené zákonné zásady jednou uplatněny při řízení kárném, nestane se sice tím advokátský stav zbytečným, ale budou přemnozí advokáti, postavivši se na agendu kontraktní přebytnými a titul důstojenství ponechá se bez jakéhokoli povyšování se jen katolickým duchovním.

P O Z V Á N Í

k měsíční schůzi spolku čsl. notářů, odbor »Praha«, jež se bude konati dne **24. února 1934 v restauraci u Bumbříčka v Praze II., Národní tř. o 7. hod. večerní.**

Na programu:

přednáška universitního profesora Dra. Fr. Vážného na thema »O uplatňování t. zv. »privilegovaných pohledávek v konkursu.«

V Praze, dne 10. února 1934.

Za

Spolek čsl. notářů odbor »Praha«

JUDr. **Anděla Kozáková**,

t. č. jednatelka.

JUDr. **Václav Černý**,

t. č. předseda.

Úmrtí. Dne 11. ledna 1934 zemřel po kratší nemoci mělnický notář p. Eduard Pedřimovský. Naroděn 18. března 1880, byl po odbytých studiích a přípravné praxi jmenován 29. ledna 1913 notářem v Nasavrkách, kdež působil nepřetržitě téměř 12 let; dne 22. září 1924 byl přeložen do Turnova, a posléze dne 22. listopadu 1930 do Mělníka. Byl výborným notářem a na všech působistích pro svou milou povahu i pro hluboké znalosti a zkušenosti byl velmi oblíben; notářský stav ztrácí v něm zdatného příslušníka a milého kolegu. Čest jeho památce!

V úterý dne 30. ledna t. r. zemřel po delší chorobě notář Jan Pšenčík v Kojetíně. Týž narodil se 15. listopadu 1857 ve Vizovicích na Moravě a po studiích gymnasiálních v Kroměříži a právnických v Praze byl advokátním koncipientem u dra. Jana Žáčka v Olomouci, pak u dra. Raušera v Holešově, načež se věnoval praxi notářské v kanceláři notáře a poslance Antonína Hůlky ve Val. Meziříčí a po substitucích not. míst na Vsetíně, ve Vizovicích, Uh. Hradišti a Mohelnici jmenován byl 40letý v roce 1897 notářem na Plumlově a z Plumlova byl v roce 1902 přeložen do Kojetína, kde působil až do své smrti. Zesnulý byl po celou řadu let členem notářské komory v Olomouci a požíval jako notář velké důvěry své početné klientely a těšil se pro svoji milou povahu obecně oblíbě, byl známý svojí lidumilností, vřelým národním cítěním, podporoval čsl. umění a práci menšinovou. Pohřeb zvěčnělého kolegy konal se za velké účasti spolků a občanstva z Kojetína a okolí a kolegů notářů dne 1. února v Kojetíně, jeho zásluhy lidumilné a o těl. jednotu Sokol v Kojetíně, jeho ctivosti občanské a národní ocenil při pohřbu starosta Sokola v Kojetíně Venclík, za spolek notářů čsl. a notářskou komoru rozloučil se se zesnulým kolegou notář dr. Togner z Olomouce.

Zvěčnělému kolegovi zachováme vzpomínku věčněnou. tg.

Jmenování. V ministerstvu pro sjednocení zákonů a veřejné správy byl jmenován odborovým přednostou p. min. rada Dr. Karel Schrotz, přednosta soudní sekce, a p. min. rada Dr. Julius Karmán povýšen do 2. plat. stupnice. V ministerstvu spravedlnosti byli jmenováni odborovými přednosty pp. min. radové Dr. František Výborný, přednosta sekce personální, a Dr. Jaroslav Voska, přednosta sekce legislativní; ministerským radou jmenován p. vrch. odb. rada Dr. Josef Smítek, a pp. odboroví radové Dr. Jan Srb a Dr. Ferdinand Heyrovský povýšeni na vrchní odborové rady.

Nové osnovy vládních nařízení. Ministerstvo spravedlnosti zaslalo nám k posouzení a na vědomí tyto dvě nové osnovy: 1. Vlastní osnovu vládního nařízení o zavedení středoevropského času a normalisovaného formátu papíru u soudů. Obě lze jen vítati; středoevropský čas je zaveden na drahách, a dle časových signálů v rozhlasu dá se snadno kontrolovati. Normalisovaný formát papíru 297×210 mm na místě dosavadního kancelářského formátu 340×210 mm je už zaveden ve většině státních úřadů. Stanovením přechodné doby do konce roku 1936 pamatuje osnova na to, aby zásoby papíru i tiskopisů v dosavadním formátu mohly býti spotřebovány. 2. Osnovu vládního nařízení o úpravě soukromých prací obecních a obvodních notářů na Slovensku a Podkarpatské Rusi, vypracovanou ministerstvem vnitra. O této osnově budeme se mocí vyjádřiti až po posudku kolegů slovenských.

Referát o schůzi odboru »Praha« spolku čsl. notářů, konané dne 27. ledna 1934 v restauraci U Bumbříčků v Praze II.

Schůzi zahájil pan místopředseda spolku notář Křen, který uvítal přítomné, omluvil pana předsedu spolku notáře Dra. Černého, který pro nemoc nemohl se dostaviti, a srdečnými slovy projevil přání, aby vážený předseda spolku byl opětně brzy úplně zdráv.

Poté ujal se slova pan notář Jan V. Řebík z Klatov, k přednášce na thema »O tajných společnostech a řádech od nejstarších věků do nové doby, vliv jejich na poměry politické, náboženské, hospodářské a kulturní«.

V přednášce trvající déle nežli dvě hodiny, seznámil pan přednášející přítomné s nejstaršími tajnými společnostmi počínaje tajemstvím pyramid v Egyptě, se řády egyptskými a chaldejskými. Promluvil o mystériích assyrských, řeckých, bahmínských, islamských, palestinských, o Kabbale, moder-

ním gnosticizmu francouzském, o řádu ducha a kříže, o spolcích náboženských, řádech a kongregacích. Podrobně pojednal o svobodném zednářství, o gnostické všenárodní společnosti, o theosofii, bílé a modré internacionále, o řádu sv. Grálu, o řádech studentských, o novodobých řádech a spolcích amerických, anglických, ruských, italských a slovanských a podrobně o tajných spolcích a řádech v Čechách. Přítomní měli příležitost obdivovati nevyčerpatelné znalosti pana přednášejícího v oboru poměrně neznámém a pro nezasvěcené tajemném. Panu přednášejícímu poděkoval velmi srdečně za jeho velmi zajímavou přednášku, svědčící o neobyčejných znalostech pana přednášejícího pan místopředseda notář Křen. Schůze ukončena byla kolem 23. hodiny večer. Dr. K.

Masarykova Liga proti tuberkulóze zaslala notářské komoře přepis tohoto znění:

Masarykova Liga proti tuberkulóze uspořádá jako minulá léta i letos v měsíci březnu v celé republice propagační a finanční akci ve prospěch svých sociálních a zdravotních úkolů pod názvem »Dobrovolný zdravotní dar všech obcí a občanů československé republiky pro rok 1934«, která byla povolena výnosem ministerstva vnitra ze dne 18. ledna 1934 číslo 3589/34. — Akce bude provedena za součinnosti ministerstev vnitra, zdravotnictví a školství, úřadů státních i samosprávných, obcí, spolků, odborů Ligy a jiných veřejných činitelů.

Podepsané předsednictvo Masarykovy Ligy proti tuberkulóze prosí, aby P. T. notářská komora doporučila naši akci všem členům a požádala je, aby nevraceli přípisy, které jim ústřední svaz Masarykovy ligy proti tuberkulóze s prosbou o věnování příspěvku na Dobrovolný zdravotní dar zasílá, aby přispěli finančně i morálně ke zdaru akce Dobrovolného zdravotního daru a umožnili tak Masarykově lize proti tuberkulóze plnění jejích dalekosáhlých úkolů v boji proti tuberkulóze.

Doporučujeme všem pp. kolegům k laskavému povšimnutí a prosíme, aby dle možnosti Ligu podpořili.

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

Započítávání vojenské služby do praxe. V poslední době, zvláště po posledním jmenování notářů, vznikly opět rozpory v nazírání na hodnocení vojenské služby válečné a její započítávání do přípravné praxe notářské, a byly vzneseny dotazy po přesném znění příslušných ministerských výnosů. Uveřejňujeme proto znovu doslovné znění všech tří výnosů, ministerstvem spravedlnosti v této věci vydaných:

I. výnos ze dne 21. srpna 1923 číslo 31975/23:

Ježto se vyskytly pochybnosti, zdali nařízení ze 17. srpna 1916, čís. 262 ř. z. a nařízení ministerstva spravedlnosti z 21. srpna 1916, čís. 268 ř. z. vztahuje se také na ony kandidáty notářství, kteří se sice zúčastnili světové války, avšak před nastoupením vojenské činné služby válečné do seznamu kandidátů notářství zapsáni nebyli, nebo v této době v přípravné službě do praxe notářské započítatelné nebyli, upozorňuje ministerstvo spravedlnosti na to, že v nařízení č. 262/1916 ř. z. a nařízení je provádějících se jedná pouze o právních čekatelích (právních praktikantech, auskultantech, kandidátech advokacie a notářství), kterým bylo válkou konání jejich civilní služby znemožněno, z čehož vysvítá, že se vztahuje pouze na ony právní čekatele, kteří již před nastoupením vojenské služby válečné, civilní službu (praxi) vykonávali, anebo na praktikanty, kteří aspoň přípravná studia skončivše byli k právní praxi sice připuštěni, ale následkem války ji nastoupiti nemohli (§ 5 nař. z 21. srpna 1916 č. 268 ř. z.).

Nemůže proto býti započtena válečná služba podle citovaných ustanovení také oněm kandidátům notářství, kteří teprve v roce 1919 nebo později do seznamu kandidátů notářství byli zapsáni, ale před nastoupením vojenské služby válečné v přípravné službě do praxe notářské započítatelné nebyli.

Konečně upozorňuje ministerstvo spravedlnosti, že neexistuje žádný status kandidátů notářství, že ale při obsazování míst notářských mohl by býti vzat zřetel i na

tu okolnost, že ten který kandidát konal za války službu vojenskou, čímž by nesrovnalostem z toho vycházejícím bylo odpomoženo.

Za ministra: Hartman.

II. výnos ze dne 19. prosince 1924 číslo 52593/24:

Návrhu z 2. prosince t. r., aby výnos ministerstva spravedlnosti z 21. srpna 1923 č. 31.975 byl opraven, resp. doplněn takto: »Kandidátu notářství, který složil zkoušku notářskou a dovršil čtyři léta praxe notářské, budiž započtena celá služba vojenská za války do přípravné praxe notářské dle úředního potvrzení příslušného vojenského tělesa u notářské komory zaznamenaná, z ní však pouze ona doba, po kterou ve studiích do vykonání všech teoretických státních zkoušek nebo do dosažení doktorátu byl zdržen a tím škodu utrpěl« nelze vyhověti.

O nějakém započítání služby vojenské do přípravné praxe notářské nelze zde vůbec mluvit, neboť podle povahy věci započtení má význam jen tam, kde od vykázání praxe určitého druhu závisí dosažení jistých oprávnění podle zákona, jako na př. zápis do seznamu advokátů (vládní nařízení z 9. prosince 1919, č. 691 Sb. z. a nař. a vládní nařízení z 23. března 1920 č. 176 Sb. z. a nař., postup do vyšších hodnostních tříd) atd.

Praxe, kterou koná notářský kandidát po dovršení předepsané čtyřleté praxe, není praxí toho druhu. Podle § 10 a 11 not. řádu rozhoduje o žádosti za jmenování na základě návrhu notářské komory a sborových soudů I. a II. stolice ministr spravedlnosti, nejsa vázán o výběru kandidátů. Není proto také zapotřebí nějaké normy o tom, jak má býti posuzováno stáří kandidátů ve službě notářské a neměl by výnos žádaný žádného zákonného podkladu. Srovnání se započtením podle vl. nař. z 9. prosince 1919 č. 651 Sb. z. a nař., která ostatně vztahují se jen na kandidáty advokacie, kteří před nastoupením vojenské služby byli zapsáni do seznamu kandidátů, nebo byli v praxi soudní podle § 2a (B) započítatelné do praxe advokátní a na kandidáty, kteří do roka po složení právnických studií službu vojenskou nastoupili a do roka po jejím skončení vstoupili do praxe, není proto případné.

Za ministra: Hartman v. r.

III. výnos ze dne 3. června 1929 číslo 21481/29:

Více kandidátů notářství domáhalo se znovu toho, aby doba, kterou ztrávili ve vojenské válečné službě před vstoupením do přípravné služby, byla jim započtena.

Valná hromada Spolku československých kandidátů notářství usnesla se 21. dubna 1929 na tomto usnesení:

»Valná hromada uznává, že válečnou službu vojenskou před zápisem do seznamu kandidátů konanou do přípravné praxe notářské započítati nelze, avšak žádá opětně o to, aby při posuzování kvalifikace za stejných ostatních kvalifikačních předpokladů příslušné instance vzaly zřetel ke skutečně ztraceným létům válečným.«

Stanovisko toto kryje se se stanoviskem, které zaujalo ministerstvo ve výnosu z 21. srpna 1923, č. 31.975 sděleném všem notářským komorám v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a se stanoviskem zaujatým ve výnosu z 19. prosince 1924 č. 52.593.

V tomto bylo Spolku československých kandidátů notářství v Praze zdůrazněno zvláště, že podle povahy věci započtení má význam jen tam, kde od vykázání praxe určitého druhu závisí dosažení jistých oprávnění podle zákona. Praxe, kterou koná notářský kandidát po dovršení předepsané čtyřleté praxe, ať je se započtením vojenské služby válečné delší či bez něho kratší, nemá toho významu. Podle § 10 a 11 not. řádu rozhoduje o žádosti za jmenování na základě návrhů notářské komory a předložených posudků soudů, ministr spravedlnosti, nejsa vázán ve výběru kandidátů.

Ve skutečnosti také ministerstvo přihlíží při jmenování kandidátů notářských notáři k újmě, která uchazečům byla způsobena výkonem vojenské válečné služby, byf i tato byla konána před zápisem do seznamu kandidátů notářství, to však jen potud a v tom rozsahu, pokud uchazeč byl válečnou službou ve svém postupu skutečně zdržen a je-li okolnost tato řádně prokázána.

Abý bylo zabezpečeno, že postup bude jednotný, žádají se notářské komory, aby v tabele kandidátů notářství bylo poznamenáváno nejen, jakou vojenskou službu vykazuje kandidát notářství, konanou i před započtením praxe, ale i aby bylo vyznačeno, kdy kandidát složil